

Prestatietocht Duohanded 2021

Wij (dat zijn Gerard Daniels en Imko Vroom) wilden al een jaar eerder aan deze prestatietocht deelnemen, maar zagen er vanwege de corona maatregelen in 2020 op het laatste moment er van af. Gelukkig is de situatie dit jaar een iets andere waardoor het wel mogelijk is en wij dus deze prestatietocht voor de eerste keer gaan meemaken. Het schip waar we mee gaan varen ligt in de Flevo marina in Lelystad, wat het meedoen wat makkelijker maakt. Dat mijn schip (Ianira) in deze haven ligt is er ook mede debet aan dat ik mij heb opgegeven. Het zien en spreken van een enthousiaste groep mensen die in 2019 aan start verschenen, hebben mij er toe gebracht hier ook aan mee te willen doen. Gerard Daniels, die een collega is in het bestuur van onze zeilvereniging leek mij de ideale persoon om mee te vragen op deze tocht. Los van zijn persoonlijkheid maken zijn navigatie kwaliteiten en zeilkennis het mogelijk dat wij deze prestatietocht met de Ianira tot een goed einde te kunnen brengen.

Deze prestatietocht (editie 44 voor de singlehanded en nr 3 voor de duohanded) begon op zaterdagmiddag 16 oktober voor de singelhanded om 12:30 en voor de duohanded 13:00, waarbij de laatst mogelijke binnenkomst 96 uur later is op de woensdag (12:30/13:00). Eerder binnenkomen mag, maar hoeft niet. Het is ook geen race om als eerste binnen te zijn, of om als snelste gevaren te hebben, nee, het gaat om het alles correct te doen en de opdrachten volgens de regels te hebben uitgevoerd. Niet dat het betekent dat je het rustig aan kunt doen, maar wel dat je rustperiodes hebt (is trouwens ook verplicht en onderdeel van het reglement) die natuurlijk niet erg lang zijn, gezien het af te leggen parcours om alle opdrachten te kunnen uitvoeren.

Zoals gezegd, de start was op zaterdagmiddag 13:00 bij de Flevo marina in Lelystad (tevens de thuishaven van de Ianira ons schip). Op dat moment kun je met een code de opdrachten openen en lezen wat er allemaal van je verwacht wordt. Dan heb je 1 uur om aan de leiding via een app bericht te laten weten, hoeveel zeiluren je denkt nodig te zijn om de opdrachten te hebben uitgevoerd. Voorafgaand aan de tocht is er die dag een moment om je spullen op te halen en wordt er nog een groepsfoto gemaakt die we trouwens gemist hebben omdat we druk op de boot bezig waren de zaken door te nemen onder het genot van een kop koffie. Ook was er de gelegenheid die ochtend gezamenlijk snert te eten, dat hebben we ook maar laten schieten, want snert om 11:00 in de ochtend is ons net wat te vroeg. Daarboven op kwam nog dat we er om 12:00 achter kwamen dat we geen duohanded vlag hadden. Nog even naar de leiding gebeld, maar die melden ons dat de auto met de spullen al vertrokken was, dus Helaas, Pindakaas. Daarmee hadden we volgens het reglement onze eerste strafpunten al aan de broek. En bovendien in een veld van 70 boten die aan de prestatietocht deelnamen, waren wij de enige zonder wedstrijdvlag. Dat voelde heel vervelend. Dus het begin van deze tocht liep niet echt op rolletjes, maar goed, het was onze eerste keer, dus dat we een kans zouden maken om te kunnen winnen is niet realistisch. Nou goed, om 13:00 langs het startschip. Na een inschatting te hebben gemaakt van het aantal zeiluren (met gebruik te maken van een dobbelsteen voor het laatste getal van boven de 40uur) en door te hebben gegeven, onderweg naar den Oever om dan door te varen naar Oude Schild. Na een goed uur begon de wind aan te trekken en besloten we de opdracht die we in Enkhuizen hadden er maar bij te doen om niet te vroeg in den Oever te zijn. Hier moest een selfie worden gemaakt met de Almanak. Dus snel aanleggen in de binnenhaven en hup weer verder. Het ging net een beetje te hard, het aanleggen tegen een andere boot waardoor we nog aangesproken werden op schade, wat gelukkig niet het geval was, maar toch, het had gekund. Nu onderweg naar den Oever waar het al donker was toen we

aankwamen. We konden vlot door de sluis en op het wad in het vissersgaatje was de stroming net gedraaid, dus mooi op tijd. De wind was behoorlijk stevig en recht van voren. Dus geen pretje hier te laveren in het donker. Gerard was bij aankomst op Texel dan ook drijfnat van het zweet door al dat draaien aan de lier voor de fok. Meteen al petje af voor de solozeilers die dit ook moesten doen. Daarbij komt dat je in het vissersgaatje ook te maken hebt met een aantal onverlichte tonnen (blinde tonnen) die het varen er extra spannend op maakten. We hadden trouwens bij het binnenvaren van de aanloop bij den Oever op een haar na al een blinde ton gemist, dus we waren gewaarschuwd. Dit kon niet voorkomen dat we bij het aanlopen van de haven bij Oude Schild voor een tweede keer op een haar na een blinde ton gemist hebben, maar goed, uiteindelijk kwamen we om 22:50 bij Oude Schild aan. Nu op zoek naar een ligplaats in de Marina. Plaats genoeg en toen nog de opdracht uitvoeren (het tellen van de trappen over de dijk) en na een wijntje/biertje, naar bed.

De zondag om 05:00 weer op, douchen en kort na zessen weer de motor aan, onderweg naar Makkum via Terschelling voor een opdracht, en ook nog naar Harlingen voor een opdracht. Het was nog donker toen we het Scheurrak invoeren. Deze keer de wind af en toe bijna recht van achteren, zeker het gedeelte in het Uitschot richting Terschelling. Ook een opdracht was rond de Meep te varen. Dit hadden we beide nog niet eerder gedaan, kijkend op de kaart kwamen we erachter dat er de Meep uit meerdere gebieden bestaat. Dus toch maar even gekeken wat andere schepen deden en zo ons plan bepaald. Zuidelijk van de West Meep invaren en vervolgens via de Zuid Meep via de hoofdstroom terug te komen richting de slenk om zo naar Terschelling te gaan. We waren nog maar net aan onze tocht om de Meep begonnen toen er een bericht kwam van een zeilboot die was vastgelopen onder bij de Zuid Meep tussen boei ZM11 en ZM 13. Daar zouden wij ook over een kwartier aankomen. Volgens de informatie die we kregen had dit schip zich keurig aan de lijn van de groene tonnen gehouden, maar even zo goed vastgelopen. Daarbij kwam nog dat het nog steeds uitgaand tij was en het er dus ook nog steeds ondieper op ging worden. Volgens een app-bericht zouden we een beetje noordelijker moeten aanhouden, dan volgens de tonnen aangegeven. Wij dus met alleen een halve fok en zeer langzaam aan de vastgelopen boot voorbij gevaren op een afstand van zo'n 20 a 30mtr. Onze dieptemeter ging terug tot onder de 2,5mtr, maar we haalden het. Een hele opluchting kan ik je verzekeren. Later hoorden we dat er nog een schip na ons was vastgelopen. Deze had daarop geprobeerd met veel motor werking weer los te komen, waarbij de motor oververhit raakte en de koppakking ging lekken, dus einde oefening voor deze boot. De boot die wij gepasseerd waren heeft het opkomend tij afgewacht en kon daarna weer verder. In de haven van Terschelling een stempel gehaald, gegeten en het avondeten zover voorbereid als mogelijk. Daarna weer op weg naar Makkum. Tenminste dat was de bedoeling.

Het was al avond (bijna acht uur en donker) voordat we in Harlingen aankwamen. Daar weer een stempel gehaald en op weg naar Kornwerderzand. Het was inmiddels 21:00 en de stroom was nog net wat tegen. Het belangrijkste was daarbij dat de wind recht van voren kwam bij de doorvaart de boontjes in. Wat we ook deden, het lukte ons niet de boontjes in te komen. Steeds werden we weggezet door de wind en stroming. Uiteindelijk maar eieren voor ons geld gekozen en terug de haven van Harlingen in. Tegen 23:00 lagen we tegen een collega boot in de Noorderbinnenhaven. Dan morgen maar opnieuw proberen. Zo konden we tenminste een redelijke nachtrust pakken. Aangezien de stroming de volgende dag pas ging draaien na 10:00 en wij ook nog 2 uur ankeren bij de opdrachten hadden, zijn we om 08:00 de haven weer uitgevaren en zijn we oostelijk van de haveningang voor anker gaan liggen, te ontbijten en het avondeten voor zover mogelijk al weer voor te bereiden, want het ging weer een lange dag worden. De uiteindelijk bestemming zou dan wel

Stavoren worden, maar dan wel eerst een acht varen om het windmolenpark en de kreupel. Bovendien moesten we nog naar Makkum voor een opdracht (een selfie maken met de bajus). Maar goed, eerst op zeil vol tegen de wind in door de boontjes. Om toch nog de snelheid er enigszins in te houden hebben we de slagen moeten verlengen tot af en toe ver buiten de tonnen. Ook hier zagen we een collegazeiler die vastgelopen zat te wachten op hulp, dit gebeurde met hoog water en springtij, dus dan nog zelf loskomen gaat dan niet lukken. Met een scherp oog op de plotter en de dieptemeter, zijn we er zonder kleerscheuren goed doorgekomen binnen een alleszins acceptabele tijd. Bij de sluis mochten we ook niet klagen over de wachttijd en na het uitvoeren van de opdracht in Makkum was het net 14:00 geweest toen wij onderweg gingen naar de beginboei voor de 8, sport-B net onder het windmolenpark, daarna westelijk van het windmolenpark naar het noorden, er omheen en dan naar het (zuid) westen, richting Medemblik en zo onder de kreupel langs omhoog, weer naar sport B, vervolgens richting Stavoren waar we om 00:45 aankwamen. Ja, zo lang duurde de reis deze dag. Eerst maar weer wat slapen en dan in de ochtend onze opdracht uitvoeren (een selfie met het vrouwtje van Stavoren). Tegen 08:30 weer onderweg richting Lemmer. Het was nu voor het eerst dat we wat nattigheid hadden, maar gelukkig was er wel steeds een stevige zuiden wind, heel geschikt voor de tocht naar Lemmer. In Lemmer weer een stempel halen en onderweg naar het Markermeer waar Pampus gerond moest worden. Aangezien de wind uit het zuiden kwam besloten we via Enkhuizen naar het Markermeer te gaan. Het was nog steeds grijs in de lucht en veel meer te zien dan het water en de grijze lucht zat er niet in totdat de lucht halverwege de overtocht naar Enkhuizen open trok. Daar waren we in eerste instantie wel blij om, maar toen de wind kort daarop aantrok tot een 7BF werd minder leuk, bovendien was de wind heel vlagerig. Naarmate we dichterbij Enkhuizen kwamen werd het verschil tussen de vlagen en de wat mindere wind periodes ertussen steeds extremer. We hebben uiteindelijk de fok maar ingedraaid en op een half strak getrokken grootzeil verder gevaren tot de haveningang bij compagniehaven. Daarna verder op de motor naar de sluis. Het voordeel van de stevig wind was wel dat we het vermoeidheidsgevoel dat we nog hadden in de grijze lucht op het IJsselmeer helemaal kwijt waren. Nu onderweg naar Pampus op een half grootzeil en een gereduceerde fok. Dit verliep prima en zelfs de wind draaide in ons voordeel, zodanig dat toen we bij de kust van de Flevopolder kwamen de wind wat meer naar het zuid oosten ging en we in 1 lijn richting Pampus konden doorvaren. Ondanks dat we over het zeilen op zich niet mochten klagen was het toch al weer 22:00 geweest voordat we om Pampus heen waren. Nu op naar de Lelystad haven (ligplaats van Gerard) voor de nachtrust. Bovendien wilden we niet nu al doorvaren naar de Finish ten Noorden van de Houtribsluizen bij de Flevo marina, omdat we dan ten eerste nog later zouden kunnen gaan slapen en ten tweede moest je bij het passeren van de finish lijn, binnen een uur na aankomst je logboek en reisverslag hebben gemaakt en ingeleverd. Midden in de nacht betekende dat je dit dan zou moeten fotograferen en per what's app zou moeten opsturen. Nee, dan maar de volgende dag aankomen, ook al werd er voor die dag (de woensdag) slecht weer voorspeld. Ook nu lagen we pas tegen 01:00 in de haven, maar konden we voor ons gevoel een goede nachtrust pakken om te zorgen dat we de volgende dag uiterlijk 11:00 weer onderweg zouden zijn voor het laatste stukje. Zo gezegd, zo gedaan. Vanaf de Houtribsluis op een halve fok naar het eindpunt gevaren zodat we om 12:30 weer in de box lagen. Nu als de wiede weerga, de papieren invullen en in een draf naar de wedstrijdleiding om onze paperassen en tracker inleveren. PFF, zwetend kwam ik daar aan (net op tijd) met mijn zeilbroek nog aan, want daar had ik me nog geen tijd voor gegund om deze uit te trekken. Goh, wat een goed gevoel was dat. Nu maar hopen dat de wedstrijdleiding onze tocht en hoe we de boeken hebben bijgehouden gaan goedkeuren. Dan krijgen we in ieder geval nog een aandenken aan deze voor ons memorabele tocht.

We waren met ons tweeën en hebben diep respect voor de solo zeilers die deze tocht (behalve dan het ronden van Pampus, dit was alleen voor de duo zeilers) alleen hebben gedaan. Of we het een volgende keer weer gaan doen, dat weten we nog niet. Eerst maar even bijkomen van deze inspanning, zo was onze conclusie. We waren wel trots op onszelf dat we de hele reis hebben uitgevaren en alle opdrachten hebben uitgevoerd. Eind Januari komt er dan weer een bijeenkomst waarbij de scores worden bekend gemaakt . Voorlopig hebben we genoeg aan ons gevoel dat we het toch maar mooi hebben gedaan.

Imko.